

Melancolie

Dunia Pălăngeanu

Dunia Pălăngeanu

MELANCOLIE

Ea chema noaptea

învelită cu părul de abanos

precum o sirenă înlănțuită

în hățișul de alge albastre;

liniștea adâncului de ocean

se strecura prin culcușul de catifea

unde trupul ei se odihnea

cuprins de osteneală senină -

parfum de orhidee, sare marină,

vuiet de țărni în scoica sidefată

a sufletului învins de nostalgie,

pulbere de astre și un saxofon

risipind licoarea plăpândă a melodiilor

sub luna tot mai prezentă,

umbră de miere lunecând

peste colinele pline de chiparoși.

Melancolie...